

נולדתי בתל אביב בשנת 1952, בת שניה להורי ברטה וגיום לוי. הפרש השנים ביניהם היה 10 שנים, ביני ובין אחותי חמדה שנה אחת בלבד. אבי יליד סלוניקי ביוון, נלקח עם משפחתו הגדולה למחנות ההשמדה בפולין, מכל משפחתו הוא נותר עם 2 אחיו. פצע שמעולם לא הגליד!! אך אבי היה איש חזק, לא דבר על מה שעבר עליו, עלה לארץ והחליט להשתקם ולחיות!! רוב היוונים הגיעו לדרום תל אביב, לוינסקי, פלורנטין... התחיל לעבוד בסבלות, קנה אופנוע עם ארגז מקדימה ועשה הובלות.

אמי נולדה בבולגריה, בת זקונים למשפחה עם 5 ילדים. לימים עלתה לארץ בגיל 16 בעליית הנוער של השומר הצעיר והגיעה לקיבוץ שמיר עם חברותיה מבולגריה. כשהיתה בת 17, הכירה את אבי בחתונה של חברתה שנישאה לבחור יווני. אבי שהיה בן 27 עם ניסיון חיים, שם עין על אמי, חיזר אחריה והציע לה נישואין.

לאבי היה חבר טוב, יווני כמובן, נשוי עם ילדים והוא ממש אימץ את אבי. לאחר חתונתם עברו לגור בביתו. בתקופה זו אמי למדה את סודות ניהול משק הבית ובמיוחד לבשל, ועלתה התלמידה על מורתה, המאכלים של אימי: ללקק את האצבעות.

גדלתי בבית שמח מלא חום ואהבה מה שנתן לי חוט שדרה ובטחון עצמי. אחותי למדה אקורדיון ועשתה חיל. זוכרת איך כל שבת נכנסנו למיטה של אמא ואבא ואחותי היתה מנגנת לנו.

אמי, שהיתה אשה קדושה ממש, טפחה טיפלה באבי במסירות אין קץ, לעשות לו טוב אחרי כל הסבל שעבר. למדתי בבית ספר ביאליק, הייתי שובבה גדולה ולא פעם החזירו אותי הביתה באמבולנס ותמיד עם סימני פצעים בברכיים ובמרפקים. אבי שלמד עוד ביוון באליאנס רשם אותי ואת אחותי לאליאנס ברמת אביב.

אבי נכנס לשותפות עם חבר יווני במעדניה בלוינסקי. תמיד היה שפע בבית למוצרים שופרא דשופרא. חונכנו לצניעות, אימי לא נתנה לי לצאת עם תפוח או שקדים כי לא לכולם יש. שנות התיכון קירבו מאד בין אחותי וביני ונעשינו חברות הכי טובות עד היום. אהבנו את התרבות הצרפתית, המוסיקה והשפה. שנות התיכון היו מאד מעצבות עם חוויות. בגיל 17 יצאתי לחו"ל במסגרת נוער לנוער, איזה כיף היה!! בחופש הגדול לפני הגיוס לצה"ל פגשתי בחוף הים בשרתון את שוקי שלימים היה בן זוגי. זו היתה אהבה גדולה.

התגייסתי ושירתתי כמש"קית חן, בצריפין. התחתנתי בגיל פחות מ-20. בגיל 23 ילדתי את מור, בתי הבכורה ועד גיל 29 כבר היו לי 4 בנות, האחרונות תאומות שאחת מהן אמא של ליאור. אין לתאר את האושר שחשתי עם היותי אמא. במהלך השנים עבדתי לרוב בעבודות טיפול, ניהלתי מכון לפיזיותרפיה ורפואה משלימה, עשיתי עיסוי הוליסטי ורייקי, עבדתי בפנימייה לאוכלוסייה עם פיגור שכלי, אי שקטים עם הפרעות התנהגות. למדתי יוגה לחינוך מיוחד ועסקתי גם בטיפולים במים, כל מה שיכל להרגיע.

גם היום אני מאושרת מבנותיי ועשרת נכדיי, אומרת כל יום תודה על מה שיש לי, וגם על מה שאין.